

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Beati P. Philippi Nerii Florentini. Congregationis Oratorii Fvndatoris

Gallonio, Antonio

Mogvntiæ, 1602

His curis exutus iterum in proximorum salutem ardentissimo studio
incumbit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43172

vitæ innocentia, morumque integritate, malignantium aduersariorum technas in nihilum redegit, cōcessaq; illi libera facultas est suo more viuēdi, peccatis obnoxios ad Deum qua vellet arte, trahendi. Testantur sanè qui cum eo tum versabantur, nunquam illum animo vel minimū excidentem vidisse, sed contra maiores in dies ad Dei gloriam promouendam vires collegisse: Vnus tamen ex ijs, qui Magistratui præerat magni vir nominis cum pertinaciter in homine Dei comprimēdo persisteret, repētina morte intra præfinitos dies ex hac vita sublatus est anno huius sæculi quinquagesimo nono, x. Kal. Iunias.

His curis exutus iterum in proximorum salutem ardentissimo studio incumbit.

INterea cum in vulgus relatum iā esset, Philippo iterum datam facultatem quod vellet, faciendi, cœperunt

perunt vt prius homines, nō ex ple-
be tantum, sed ex nobilitate etiam
Sacramentorum, consiliorumque
causa illius cubiculum frequentare:
fructus, qui ex pijs eius colloquijs
procedebat, multus erat, in diesque
crescebat assidue: ex quo fiebat, vt
multos adiuuante Domino à scele-
ribus ereptos ad Christum adiunxe-
rit felicissimè.

Proximorum charitate adeò ar-
debat, vt illum ad omnium utilita-
tem natum crederes: in omnes e-
nim effusus, quasi omnium parens,
viuebat omnibus, vt omnia omni-
bus, quò omnes Christo aggregaret,
factus esset.

Hinc fiebat, vt flagitiorum homi-
num ita frangeretur misericordia,
vt cum eos intueretur, vix se conti-
nere posset, quin multas profunde-
ret lacrymas, internæ ipsius chari-
tatis præclarissima testimonia.

Nulla res erat omnium, quam ipse
magis cuperet, quàm proximorum

salutem. Accedentium confessiones omni tempore excipiebat, eosque aut cōsolando, aut cōsilio, aut re adiuuabat mirabiliter; in id vel maximè incumbens, vt omni deposita sollicitudine, Deo, sanctisq; omnibus se suamq; salutem curæ esse cognoscerent, seq; demū peccatis omni ope abstinere contenderent.

Crebris, repetitisq; sermonibus de rebus piis illos ad bene, Christianeque viuendum hortabatur, nihil prætermittens eorum, quib⁹ eis vel minima in re prodesset; ardentissimāq; cupiditate motus eosdē Christo arctioribus vinculis coniungendi, seipsum relinquebat potius, suaque cōmoda, quàm illos defereret.

Sui copiam omnibus faciebat assiduè: cubiculum suum perpetuò venienti cuilibet patere voluit, dicereque solitus erat, se nec tempus, quo sibi vacaret, nec locum vbi sol⁹ esset, cupere: sat sibi esse, si quibus reb⁹ poterat, proximū iuuaret; Hinc

factum

factum est, vt qui ei erant à ministe-
rio interdixerit, ne quemquam cu-
biculi aditu prohiberent, neue ad
eum adeuntibus; Philippus, dice-
rent, quieti se dedit; Philippus in cu-
biculum nuper recepit sese. O ho-
minem proximorū desiderio, Dei-
que gloria flagrantissimum! quem
non quies, non remissio, nec quic-
quam aliud, quod delectationem
afferret, delectabat: nihil in vita ex-
petendum arbitratus est, nisi quod
esset cum Deo, mortaliumq; salute
coniunctum,

Illud etiam sæpe contingebat,
quòd completo sacrificio, accede-
bant ad eū quamplurimi, quos ille
sūmo charitatis affectu aliorū ma-
gis, quàm sui memor (etsi iucundū
sibi erat contemplationi eo tempo-
re vacare) excipiebat: orationis qui-
dem, meditationisq; studiū in illo
eximiū fuit, sed tamen vt proximos
iuuaret, ipsorum vtilitatem suis
commodis, sanctisq; cupiditatibus
præfere-

præferebat: hinc dicere solitus erat; animæ Deum amanti nihil contingere iucundius, nihilq; suavius, quàm Christum, Christi amore relinquere.

I. Cor. 9.

Nihil præterea laboris erat quod alumnorum causa non subiret: omnia excogitabat, moliebatur, efficiebat, quò filiis consultum foret: nihil ad eorum spiritalem profectum quod pertineret, omisit: si contigebat è suis quemquam tentatione premi, vix, ac ne vix quidem verbis explicari potest, quanto studio, & cura adesset, opitularetur, animum adderet. Ad omnium ingenia ita se accommodabat, vt Apostoli Pauli instar, omnibus omnia fieret mirificè.

Quid quæso non faciebat ille, vt quos Christo genuerat, Christo seruaret? consilio quidem quantum poterat, labore plus pene quàm poterat, vigilabat pro ipsis, docebat eos orare, mundi contemptum monebat,

nebat, Deo se totos traderehortabatur, apud se etiam primis illis temporibus, vt vel sic maiore eos inter se amore coniungeret, frugali cœna pascebat, instar gallinæ factus, quæ ex naturæ instinctu id habet, vt congreget pullos suos sub alas; & Aquilæ non dissimilis, de qua hæc in sacris Codicibus verba legimus, Sicut aquila prouocans ad volādum pullos suos, & super eos volitans.

Mat. 23.

Dent. 32.

Mirabilem Ecstasin patitur.

Philippus precandi assiduitate hoc acceperat, vt mētem in Dei, diuinarumque rerum cognitione perpetuò defixam haberet: quo fiebat, vt raptuum fugiendorum gratia, animum à diuinis, quod ante diximus, remouere cogeretur, faciliusque Philippo erat in Deum rapi, diuinaque pati, quàm illis, in quibus calor Spiritus sancti refriguerat, mentem ad res mortales conuertere.

Inter